

มงคลข่าวสด สุดยอดดพระเกจิ

๒๐ พระเกจิอาจารย์ชื่อดังแห่งยุค
ประวัติ, ผลงาน, พระเครื่อง-วัตถุมงคล
เปิดปุม “สำนักเขาอ้อ” สถาบันวิชาไสยเวทโบราณ

บทความพิเศษ-ทัศนะเรื่องไสยศาสตร์
โดย พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต)

มงคลข้าวสด

สุดยอดพระเกจิ

กองบรรณาธิการข้าวสด

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน ๒๕๕๐

มงคลข้าวสาด

สุดยอดพระเกจิ

● กองบรรณาธิการข้าวสาด : เรียบเรียง

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, กรกฎาคม ๒๕๕๐

พิมพ์ครั้งที่สอง : สำนักพิมพ์มติชน, สิงหาคม ๒๕๕๐

ราคา ๑๙๕ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

กองบรรณาธิการข้าวสาด

มงคลข้าวสาด สุดยอดพระเกจิ. กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๐.

๒๒๘ หน้า : ภาพประกอบ

1.สงฆ์-เกจิ-บัญชีรายชื่อ-ชีวประวัติ I. ชื่อเรื่อง

294.366

ISBN 978 - 974 - 323 - 990 - 8

- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุชาติ ศรีสววรรณ ● ผู้ช่วยผู้จัดการสำนักพิมพ์ ประยงค์ คงเมือง
- บรรณาธิการบริหาร สุลักษณ์ บุญปาน ● บรรณาธิการสำนักพิมพ์ ศิริพงษ์ วิทยวิโรจน์
- หัวหน้ากองบรรณาธิการ กิตติวรรณ เทิงวิเศษ ● ผู้ช่วยบรรณาธิการ สุภชัย สุชาติสุธธรรม
- พิสูจน์อักษร ราตรี เจริญผล, อภัย ศิริกาล ● คอมพิวเตอร์กราฟิก กองบรรณาธิการข้าวสาด
- ออกแบบปก ไตรรงค์ ประสิทธิ์ผล ● ศิลปกรรม กองบรรณาธิการข้าวสาด
- ประชาสัมพันธ์ กมลทิพย์ ธนะกิจรุ่งเรือง

สำนักพิมพ์มติชน • www.Matichonbook.com

บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑ จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๓๓๕ โทรสาร ๐-๒๕๔๙-๕๔๑๘

แม่พิมพ์สีขาวดำ : กองพิมพ์ศิลป์ บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์

๑ จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๗/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขาประชาสรรค์ ๒ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด

นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๔-๒๑๓๓, ๐-๒๕๔๒-๐๕๙๖ โทรสาร ๐-๒๕๔๒-๐๕๙๗

จัดจำหน่ายโดย บริษัท งานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑ จตุจักร

กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๐๕, ๓๓๐๖ โทรสาร ๐-๒๕๔๐-๐๕๕๘

Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co.,Ltd. 12 Tethsabannaruean Rd Prachanivate
1 Chatuchak Bangkok 10900 Thailand

สารบัญ

คำนำ	๕
● หลวงปู่สุภา กันทสีโล	๙
พระเกจิ ๕ แผ่นดิน	
● พ่อท่านเอี่ยม กตปัญโญ	๑๙
พระเกจิเอก‘จตุคามฯ’อายุ ๑๐๑ ปี	
● หลวงปู่ทิม วัดพระขาว	๒๙
เจ้าตำรับ‘ลูกอมชานหมาก’	
● หลวงพ่อแดง สิริภทโท	๓๙
สุดยอดพระเกจิอุตรดิตถ์	
● หลวงพ่อทอง สีสสุวัณโณ	๔๙
ยอดพระเกจิแห่งปัตตานี	
● พ่อท่านนวลวัดใสหรี	๕๙
พระเกจิเมืองคอนผู้มี‘วาจาสิทธิ์’	
● หลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ	๖๙
แป๊ะบาร์มีทั่วอีสานใต้-ถึงกัมพูชา	
● หลวงปู่สาย เขมธัมโม	๗๙
ยอดพระเกจิหนองบัวลำภู	
● หลวงพ่อคุณ ปรีสุทโธ	๘๙
ยอดพระเกจิของมหาชน	

● หลวงปู่เจือ ปิยสีโล ผู้สืบทอด‘เบ๊ยกแก้ว’แห่งลุ่มน้ำนครชัยศรี	๙๙
● หลวงตาพวง สุขินทริโย ศิษย์หลวงปู่มั่น-เกจิลุ่มน้ำชี	๑๐๙
● หลวงพ่อสอั้ง สิรินันโท พระสุปฏิปันโนสุพรรณฯ	๑๑๙
● หลวงพ่อหนูอินทร์ กิตติสาโร พระเกจิผู้ทรงวิทยาคม แห่งกาฬสินธุ์	๑๒๙
● หลวงพ่อพรหม ชันติโก เกจิสายเขาอ้อ	๑๓๙
● หลวงปู่วงศ์ สุภาจาโร ผู้สงบงามด้วยปฏิปทา	๑๔๙
● พระราชธรรมสุธี เจ้าอาวาสวัดกำเนิด ‘จตุคามฯ’	๑๕๙
● ครูบาน้อย เตชปัญญา ผู้ทรงวิทยาคมเข้มแข็งล้านนา	๑๖๙
● พระเทพภาวนาภิกรม เจ้าคุณธงชัย แห่งวงการ ‘จตุคามฯ’	๑๗๙
● หลวงหนูย วัดคองหงษ์ เจ้าพิธีจตุคามฯสูตรโบราณ	๑๘๙
● พระอาจารย์อดิโชติ ธัมมวโร เจ้าพิธีจตุคามฯพุทไธสวรรย์	๑๙๙
● เปิดปุม‘สำนักเขาอ้อ’ มหาวิทยาลัยแห่งสายเวท	๒๐๙
ภาคผนวก	๒๑๙
● ทศนะเรื่องไสยศาสตร์ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต)	

คำนำ

หนังสือพิมพ์ข่าวสดเริ่มนำเสนอคอลัมน์มงคลข่าวสด

บนหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์เป็นประจำทุกวันอาทิตย์ตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.2542

เนื้อหาหลักเป็นการนำเสนอประวัติ หลักธรรมคำสอน ผลงาน และจำนวนไม่น้อยจะมีวัตถุมงคลที่ศิษยานุศิษย์ให้ความนับถือ

โดยคัดเลือกจากพระภิกษุผู้มีวัตรปฏิบัติเป็นที่น่าเคารพเลื่อมใส และมีคุณสมบัติต่างๆ กันไป บ้างเป็นพระเถระชั้นผู้ใหญ่ที่มีบทบาทในการบริหารจัดการคณะสงฆ์และเผยแผ่กิจการพระศาสนา บ้างเป็นพระนักปราชญ์ผู้รอบรู้ในธรรมและอรรถาธิบาย บ้างเป็นพระนักพัฒนาผู้เป็นที่พึ่งและอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน และบ้างเป็นที่พึ่งทางใจด้วยคนทั่วไปเชื่อมั่นว่ามีวิชาเข้มขลังศักดิ์สิทธิ์

พระภิกษุเหล่านี้จะกระจายอยู่ตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ แต่ล้วนเป็นหลักยึดเหนี่ยวทางใจของพุทธศาสนิกชน ทั้งในชุมชนที่วัดหรือสำนักสงฆ์นั้นตั้งอยู่ จนกระทั่งกระจายไปถึงประชาชนผู้รับทราบ กิตติศัพท์ในต่างถิ่น และพากันเดินทางมาเพื่อชมปฏิบัติ รับฟังคำสั่งสอนหรือแม้กระทั่งขอวัตถุมงคลไว้เป็นเครื่องคุ้มครองใจและคุ้มครองตัว

หลังจากการนำเสนอประวัติและผลงานของพระภิกษุผู้มี
ปฏิบัติเป็นที่น่าเลื่อมใสติดต่อกันมาทุกสัปดาห์เป็นเวลาร่วม 10 ปี
จำนวนนับร้อยรูป มีผู้อ่านจำนวนไม่น้อยเสนอความเห็นต่อกอง
บรรณาธิการว่าควรจะมีการรวบรวมและจัดหมวดหมู่ของพระภิกษุ
เหล่านั้นไว้ เพื่อให้ศิษยานุศิษย์ได้เก็บรวบรวมและนำมาใช้โดยง่าย

กองบรรณาธิการข่าวสดจึงดำเนินการรวบรวมมงคลข่าวสด ใน
ชุดของชุดยอดพระเกจิอาจารย์ขึ้นมาเป็นลำดับแรกตามคำเรียกร้องดัง
กล่าว และเตรียมดำเนินการนำเสนอพระภิกษุซึ่งมีวัตรปฏิบัติอันเป็นที่
น่าเคารพในแง่ต่างๆ เป็นลำดับต่อไป

โดยหวังว่าประวัติและธรรมะที่แทรกไว้ในชีวิตของพระสงฆ์ผู้นำ
เคารพกราบไหว้ในแต่ละท่าน จะเป็นข้อคิด เครื่องเตือนใจ และ
สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ด้วยความเคารพ

กองบรรณาธิการข่าวสด

หลวงปู่สุภา กัณฑ์สี่โล

พระเกจิ ๕ แผ่นดิน

พระเสด็จกลับหน้าเงิน และหน้าทองคำ

พระพิมพ์ และพระว่านรูปเหมือนหลวงปู่สุภา

พระผงรูปเหมือนจันทร์ลอย รุ่นทิ้งทวน

“ฆ่าจิตของเราให้มันตาย อย่าให้มีโกรธ อย่าให้มี
โลภ อย่าให้มีหลง ”

นางสอ วงศ์ภาคำ

พระภิกษุที่มีพรรษามากที่สุดในประเทศไทย และมีอายุมากที่สุด ก็คือ “พระมงคลวิสุทธิ” ที่ลูกศิษย์ลูกหา รู้จักกันในชื่อ “หลวงปู่สุภา กันตสีโล” อายุ ๑๑๓ ปี พรรษา ๙๑ เจ้าอาวาสวัด สีสสุการาม ต.หนอง อ.เมือง จ.ภูเก็ต

หลวงปู่สุภา มีชื่อเดิมว่า สุภา วงศ์ภาคำ เกิดเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๔๓๘ ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีมอก ที่บ้านคำบ่อ ต.คำบ่อ อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร ในครอบครัวของท่านขุนพล ภักดี หรือผู้ใหญ่บ้านพล วงศ์ภาคำ และ

เมื่ออายุได้ ๗ ขวบ ขณะกำลังวิ่งเล่นกับเพื่อนที่ริมทุ่งชายป่า พบพระธุดงค์

มาบักกลดได้ต้นตะแบกใหญ่ทำยหมู่บ้านคำบ่อ จึงคลานเข้าไปกราบบนตักของพระ
 ฤๅดงศรีอุปนั้น ท่านลูบศีรษะด้วยความเมตตาเอ็นดู พร้อมกล่าวว่า “เด็กน้อยเอ๋ย ต่อไป
 เจ้าจักได้บวชเรียนถวายตัวในพุทธศาสนา บวชเมื่อใดแล้วอย่าลืมไปเสาะหาหลวงพ่
 ให้จงได้ พบกันในวาระที่เจ้าได้ครองผ้าเหลืองเหมือนหลวงพ่อนี้แหละ”

สองปีต่อมาเมื่ออายุได้ ๙ ขวบ บิดานำไปฝากไว้กับอาจารย์สวน เจ้าอาวาส
 วัดในหมู่บ้าน ต.คำบ่อ บรรพชาอยู่ ๑ ปีเต็ม พระอาจารย์สวนจึงนำไปเมืองอุบล ฝาก
 ไว้ในสำนักเรียนของพระมหาหล้า แห่งวัดไพรใหญ่ พระมหาหล้าได้ทดสอบความรู้พบ
 ว่ามีความรู้เบื้องต้นดีมาก จึงร่วมกับฆราวาสชื่อ อาจารย์ลุย ซึ่งจบเปรียญอบรมสั่ง
 สอนให้เล่าเรียน “มูลกัจจายน์” ห้าเล่มอย่างเอาเป็นเอาตาย จนมุ่งมั่นเรียนจบเมื่อ
 อายุได้ ๑๖ ปีบริบูรณ์

สามเณรสุภากราบเรียนถามพระมหาหล้าว่า จะเล่าเรียนต่อไปทางใดดี
 ระหว่างเรียนบาลีเป็นมหาเปรียญ หรือเรียนวิปัสสนากรรมฐานเป็นพระวิปัสสนาจารย์
 แต่ในที่สุดท้ายท่านก็เลือก “ฝ่ายวิปัสสนาจารย์” จากนั้นจึงมุ่งหน้าไปยังอ.ท่าอุเทน
 จ.นครพนม เพื่อพบครูบาอาจารย์ท่านหนึ่งที่กำลังสร้างพระธาตุท่าอุเทน

เมื่อเข้าไปกราบ ท่านกล่าวว่า “บัดนี้ถึงเวลาที่เราได้พบกัน เด็กน้อยจำเร
 ได้หรือเปล่า เราไม่เคยลืมแวตาคู่นี้เลย” ภาพเด็กชายตัวน้อยที่กราบบนตักได้ต้น
 ตะแบกใหญ่ กลับแจ่มชัดขึ้น ท่านพูดขึ้นว่า “เราชื่อสีหัตต์ เณรมีนามใด มาจากที่ใด
 ต้องการอะไรจากเรา”

สามเณรสุภากล่าวด้วยปีติว่า “กระผมด้นด้นมานมัสการพระคุณอาจารย์
 ด้วยความปรารถนาจะได้รับการอบรมด้านวิปัสสนากรรมฐาน ตามแบบที่พระคุณ
 อาจารย์ได้รับการถ่ายทอดมา กระผมเรียนมูลกัจจายน์ห้าเล่มสำเร็จแล้ว ต้องการ
 เพียงอย่างเดียวคือปฏิบัติทางจิต หรือวิปัสสนากรรมฐาน”

กระทั่ง สามเณรสุภามีอายุครบอุปสมบท พระอาจารย์สีหัตต์จึงนำข้ามไปยัง
 ประเทศลาว รอนแรมไปยังถ้ำภูควาย มีพระวิปัสสนาจารย์หลายรูปเดินทางไปสมทบ
 พระอาจารย์สีหัตต์ได้อธิษฐานเป็นวิสุคามสีมำทำการอุปสมบทภายในถ้ำ โดยมีพระ
 อาจารย์สีหัตต์เป็นพระอุปัชฌาย์ มีพระวิปัสสนาจารย์ ร่วมเป็นพระ กรรมวาจาจารย์
 และพระอนุสาวนาจารย์ และได้ฉายาว่า “กันตสีโล” นับแต่นั้นมา

หลังจากปฏิบัติธรรมจนเป็นที่วางใจ ปีพ.ศ.๒๔๖๓ พระภิกษุสุภาตัดสินใจจะ
 ออกธุดงค์เพียงรูปเดียว จึงเข้าไปกราบลาพระอาจารย์สีหัตต์ ซึ่งพระอาจารย์กล่าวแก่

ศิษย์รักว่า “จงไปที่ภูควาย ท่าเตื่อ ไปหนองคาย ที่นั่นจงสละชุดงควัตรแล้วเร่งขึ้นไปทางทิศเหนือ จะพบกับพระอาจารย์รูปหนึ่งที่มีความเชี่ยวชาญด้านกลืนและวิชาแปดประการมือภิญญาจิตสูง ซึ่งคือพระครูวิมลคุณากร หรือหลวงปู่ศุข เกสโร แห่งวัดอู่ทอง ปากคลองมะขามเฒ่า อ.วัดสิงห์ จ.ชัยนาท เป็นพระผู้สำเร็จ และกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ทรงเลื่อมใส ถึงกับถวายตัวเป็นศิษย์เลยทีเดียว”

พระภิกษุสุภาเดินทางรอนแรม จนไปถึงวัดปากคลองมะขามเฒ่า พักผ่อนจนหายเหนื่อย หลวงปู่ศุขเรียกเข้าไปทดสอบอารมณ์กรรมฐาน และดูพื้นฐานการศึกษาวิชาอาคมจากพระอาจารย์สีหัตถ์ เมื่อเห็นบกพร่องจุดไหนก็ช่วยแก้ไขให้ ปรับระดับการเข้าฌานและการเพ่งกลืน พร้อมมก่ล่าวกับหลวงปู่สุภาว่า “มีวิชาหลายอย่างที่คุณหลวงปู่สำเร็จแต่บารมีของเขื่อน้อยนั้นเรียนไม่ได้ โดยเฉพาะวิชาแปดประการที่เขื่อน้อยต้องการจะเรียน วาสนาบารมีไปไม่ได้ แต่จะให้วิชาที่สำคัญคือ การลงนะหน้าทองและเป่าทองเข้าตัว”

นอกจากนี้พระภิกษุสุภายังคอยสังเกตเรื่องวิชาอาคมจากการอ่านตำราที่เขี่ยจดเขียนไว้บ้าง ดูจากกรรมวิธีที่หลวงปู่ศุขทำบ้าง ถามท่านบ้าง ท่านก็แนะนำให้ตามสมควรใครสนใจมากก็ได้ไปมาก แต่ส่วนใหญ่หลวงปู่ศุขจะเน้นเรื่องการรักษาศีลและการปฏิบัติมากกว่า โดยย้ำว่าถ้าศีลบริสุทธิ์ คุณวิเศษต่างๆ จะมีมาเอง

พระภิกษุสุภาอาศัยอยู่ที่วัดปากคลองมะขามเฒ่า นานกว่า ๓ ปี นับเป็นช่วงเวลาที่มีค่าที่สุดในชีวิต เพราะได้ความรู้ต่างๆ มากมาย

พระภิกษุสุภาบันทึกไว้ว่า “วิชาเป่าทองเข้าตัวมิใช่เพียงเพื่อเมตตามหานิยม แต่ยังป้องกันอันตรายต่างๆ แต่ทั้งนี้การใช้วิชาเป่าทองเข้าตัวของแต่ละบุคคลก็แตกต่างกันไปแต่ละคนว่าจะมีบารมีรับแผ่นทองได้มากน้อยเพียงใด”

และจากที่คอยอุปัฏฐากหลวงปู่ศุข ด้วยการทำมาหากินถวาย ซึ่งใช้ว่าหลวงปู่ท่านจะติดหมากติดพลู แต่เพราะญาติโยมที่มากกราบ ต่างจ้องขอขานหมากที่หลวงปู่เคี้ยวแล้ว นำติดตัวไปป้องกันอันตราย

ระหว่างที่พูดคุยกับญาติโยมหลวงปู่ศุขก็เคี้ยวหมากไปพูดคุยไป เมื่อเขาจะลากลับก็จะพากันขอขานหมากของท่าน ท่านก็คายออกมาวางที่ฝ่ามือป็นก้อนกลม จากนั้นก็พนมมือหับตาภาวนาคาถา พร้อมเป่าลมปราณลงไป และยื่นให้ญาติโยมคนละเม็ด ที่แรกพระภิกษุสุภาก็คิดว่าเป็นเพียงขานหมากธรรมดา แต่มีหลายคนที่รับแล้วไม่ระวังหลุดจากมือ ตกลงกระแทกพื้นเสี่ยงดังคล้ายลูกหินหรือ

กระสุนปืน ยิงนกที่ปืนด้วย
ดินเหนียวตากแห้ง เมื่อมี
โอกาสก็ไปขอญาติโยมดู
พบว่า แทนที่จะเป็นขาน
หมากนุ่มๆ แต่กลับแข็ง
เหมือนหิน ลองบีบดูพบว่า
แข็งมากทีเดียว

หลังจากได้รับการ
ถ่ายทอดวิชาหมากหิน
หลวงปู่สุภาแล้วว่า “เสกได้
ก็จริงแต่ไม่เหมือนกับที่
หลวงปู่สุขเสก เพราะหลวง
ปู่เสกให้แข็งเป็นหินจริงๆ”
แต่หลวงปู่สุภาเสกให้แข็ง
ได้แต่เพียงภายนอก ด้วย
บารมีไม่อาจสู้หลวงปู่สุขได้
ดังคำโบราณที่ว่าศิษย์ไม่
อาจคิดสู้ครูได้เลย

นอกจากนี้หลวงปู่สุขยังให้พระภิกษุสุภาเรียนสุดยอดเคล็ดวิชาที่สอนให้เป็นคน
แรกและคนสุดท้าย ด้วยหาผู้มึนบารมีจะเรียนได้ยากเต็มที เรียกว่า “แมงมุมมหาลาก”
ซึ่งมีเคล็ดลับว่า “เคยเห็นแมงมุมตัวไหนอดอยากปากแห้ง ตายคาใยที่มันชิงไว้ดัก
อาหารบ้างหรือเปล่า แมงมุมเป็นสัตว์ที่ขยันและสะอาด จะไม่ออกล่าเหยื่อไปตามที่
ต่างๆ เหมือนสัตว์ทั่วไป จะชักใยสร้างอาณาเขตของตัวเองไว้เพื่อดักแมลง กว่าจะเป็นใย
แมงมุมต้องมีความมานะพยายาม แมงมุมจะกินสัตว์ที่ถึงขนาดไม่ต้องออกล่าเหยื่อก็มี
แมลงหลงมาให้กับ จนแมงมุมหมดบุญจึงตายจากโลกไปตามกำหนดเวลาของมัน”

ต่อมาในปี ๒๕๖๖ หลวงปู่สุขมรณภาพลง ขณะที่หลวงปู่สุภาออกธุดงค์เพื่อ
แสวงหาวิเวก หลวงปู่สุภาได้เดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศเป็น
เวลาหลายปี ก่อนจะกลับสู่ดินแดนไทย ได้เป็นศิษย์เกจิอาจารย์หลายรูป เช่น หลวง
พ่อเดิม วัดหนองโพ อ.ตาคลี จ.นครสวรรค์ หลวงพ่อจาด ดังคสโร วัดบางกระบือ

จ.ปราจีนบุรี หลวงพ่อทบ วัดชนแดน จ.เพชรบูรณ์ หลวงพ่อจง วัดหน้าต่างนอก จ.พระนครศรีอยุธยา ฯลฯ

และตลอดเวลาที่ถูกต้องไป หลวงปู่ได้ทำงานพัฒนาไปด้วย เช่น สร้างวัด ศาลาการเปรียญ และสำนักสงฆ์ตามถิ่นทุรกันดาร หลายครั้งที่มิใช่ผู้เหนียวรั้งให้หยุดถูกต้องเพื่อเป็นเจ้าอาวาส แต่หลวงปู่ไม่ยอมรับ

เมื่อลงไปทางภาคใต้ เกิดนิยมนิยมชมชอบสถานที่ในจ.ภูเก็ต จึงนั่งเรือข้ามฝั่งไป เกาะสิเหร่ ปักกลดแสงหาวิเวก จนมาพบพื้นที่แปลงหนึ่ง เจ้าของชื่อ “แป๊ะหลี่” มีความเลื่อมใสในวัตรปฏิบัติ จึงถวายที่ดินให้สร้างวัด เป็นวัดแรกบนเกาะเรียกว่า “วัดเกาะสิเหร่”

เป็นการก่อสร้างที่มีความยากลำบากมาก เพราะอยู่บนเกาะ การเดินทางไปมาไม่สะดวก แต่สุดท้ายก็สำเร็จลุล่วงไปได้ โดยมีพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่เป็นพระประธาน รวมเวลาก่อสร้าง ๖ ปีเต็ม ถวายเป็นพระราชากุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในการนี้ได้ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานแว่นพระเนตร มาประดิษฐานไว้ที่พระเนตรขององค์พระพุทธรูปไสยาสน์ด้วย

จากนั้น หลวงปู่สุภาแบกกลดขึ้นเหนืออีกครั้งเพื่อแสงหาวิเวก คราวนี้ขึ้นไปยังค่ายทหารที่เขาคือ จ.เพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นพื้นที่อันตราย ก่อนจะกลับไปบ้านเกิดที่จ.สกลนคร

ย้อนกลับมายังภูเก็ตอีกครั้ง เมื่ออายุได้ ๘๔ ปี สังขารเริ่มโรยราและอาพาธบ่อยครั้ง ลูกศิษย์จึงขอให้ท่านปลดกลดเลิกถูกต้อง

ร่วมกับศิษยานุศิษย์ตั้งสำนักสงฆ์ขึ้นที่เขาไร่ และตั้งชื่อตามนามเจ้าของที่ดินว่า “สำนักสงฆ์เทพ ขจรจิต” ซึ่งเป็นบรรดาศักดิ์ของ “หมื่นขจรจิตพงษ์ประดิษฐ์” และก่อสร้างพระพุทธรูปปางประทานพรไว้บนยอดเขามีขนาดใหญ่ที่สุดในจ.ภูเก็ต

กระทั่งมีลูกศิษย์มอบที่ดินบริเวณ หมู่ ๖ ต.ฉลอง อ.เมือง จ.ภูเก็ต ให้ ๘ ไร่เศษ หลวงปู่จึงสร้างสำนักสงฆ์ขึ้นและพัฒนาเป็นวัดต่อมา โดยได้รับพระราชทานนามจากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถว่า “วัดสิลสุภาราม” และหลวงปู่สุภาเป็นเจ้าอาวาสนับตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบัน

กระทั่งวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานสมณศักดิ์ให้เป็นพระราชอาคันตุกะชั้นสามัญที่ “พระมงคลวิสุทธิ”

ระหว่างจำพรรษาอยู่ที่ภูเกิด ลูกศิษย์ลูกหาต่างแวะเวียนไปกราบไหว้รับฟังธรรม อยู่อย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย หลวงปู่มีคำสั่งสอนมากมายหลายวาระ อาทิ “การแสวงหา สัจธรรมคือ การแสวงหาความจริง ความจริงที่พระพุทธองค์ตรัสว่า สิ่งใดเกิด สิ่งนั้นก็ต้องดับ และสิ่งใดดับ สิ่งนั้นก็ย่อมเกิดอีก มั่นวนเวียนอยู่อย่างนี้ หลักสัจธรรมมันก็มีอยู่แค่นี้ แต่เราจะทำอย่างไรกับสิ่งเหล่านั้น จะทำอย่างไรให้รู้จริง ให้เห็นจริง และให้เข้าใจจริง”

“ฆ่าจิตของเราให้มันตาย อย่าให้มีโกรธ อย่าให้มีโลภ อย่าให้มีหลง”

ในด้านวัตถุมงคลของหลวงปู่สุภา มีการจัดสร้างขึ้นในคราวต่าง ๆ มีชื่อเสียงเป็นที่เลื่องลือ เช่น

๑.เหรียญรุ่น ๑ สร้างเมื่อพ.ศ. ๒๕๐๔

๒.พระเสด็จกลับ สร้างวัดที่เกาะสีหะ จ.ภูเก็ต เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔ และอีกหลายรุ่น เช่น พระเสด็จกลับหน้าทอง พระเสด็จกลับหน้าเงิน พระเสด็จกลับพิมพ์ใหญ่ พระเสด็จกลับพิมพ์เล็ก พระเสด็จกลับพิมพ์พระรอดหน้าเงิน

๓.แมงมุมมหาลาภ

๔.ผ้ายันต์รับทรัพย์

๕.จระเข้อาคม

๖.พระผงรูปเหมือนจันทร์ลอย รุ่นทั้งทวน
สร้างคราวอายุ ๑๐๓ ปี

ผ้ายันต์รับทรัพย์

จระเข้อาคม

สติ๊กเกอร์ฝ่ามือ

ผ้ายันต์รอยฝ่ามือฝ่าเท้า

๗.สตึกเกอร์ฝ่ามือ ในวาระครบ
๑๐๖ ปี

๘.ฝ้ายนัตรอยฝ่ามือฝ่าเท้า รุ่น
๑๐๘ ประการ

๙.ธนบัตรขวัญญูญะมหาเศรษฐี

๑๐.พระบูชา ขนาด ๕ นิ้ว สร้าง
เมื่อปี ๒๕๓๖

๑๑.พระว่านหลวงปู่ศุข-หลวงปู่
สุภา รุ่นเสาร์ ๕ สร้างปี ๒๕๓๖

๑๒.รูปเหมือนบิ๊มรุ่นแรก สร้างปี
๒๕๓๗

๑๓.พระผางานเสาร์ ๕ ท่าน
เรียกว่า พระกลับชาติ เพราะท่าน
ประสบอุบัติเหตุรถตู้พลิกคว่ำแต่ปลอดภัย
จึงกลับมาสร้างพระให้ลูกหลานไว้
ติดตัว สร้างเพียง ๑,๙๙๙ องค์เท่านั้น

๑๔.นางพญาและนางกวัก

๑๕.พระโมคคัลลาน์-สารีบุตร
สร้างปี ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔

๑๖.พระปรอท สร้างในปี ๒๕๒๓
-๒๕๒๔

๑๗.สมเด็จเบ้าคำ สร้างปี
๒๕๓๖

๑๘.เหรียญรุ่น ส.ก. สร้างคราว
อายุครบ ๑๐๐ ปี วันที่ ๑๗ กันยายน
๒๕๓๘

๑๙.รูปหล่อหลวงปู่สุภา อายุ
ครบรอบ ๑๐๑ ปี วันที่ ๑๗ กันยายน
๒๕๓๙

พระขุนแผนพิมพ์ใหญ่

พระเสด็จกลับพิมพ์พระรอดหน้าเงิน

เหรียญรุ่นแรก

พระเสด็จกลับหน้าเงินด้านหน้า และหลัง

เส้นทางไปวัดสี่ลุ่มาราม อ.เมือง จ.ภูเก็ต

๒๐. เหยียบยวบลงปฐุภา รูปไข่ชูปทอง

๒๑. ผ้ายันต์หลวงปฐุภา

๒๒. พระรอด

๒๓. พระขุนแผนพิมพีใหญ่ รุ่งเสด็จกลับ

๒๔. พระเนื้อวาน รุ่งเสด็จกลับ

๒๕. ประคำคอ ประคำมือ

ล่าสุดกำลังจัดสร้างวัดถุ่มงคลจุตุคามรามเทพ รุ่ง “ปุมงคลมหาลาม” นำ
รายได้สร้างสถานที่ปฏิบัติธรรม พร้อมทั้งพักทั้งสงฆ์และฆราวาส

พ่อท่านเอี่ยม กตปุญโญ

พระเกจิเอก'จตุคามฯ'อายุ ๑๐๑ ปี

เหรียญพ่อท่านเอียด เนื้อสัตตโลหะ “รุ่นกองทุนพ่อท่านเอียด กตปุญญ์”

จตุคามรามเทพ รุ่น อธิษฐานฤทธิ

“ท่านเป็นพระเกจิอาจารย์เพชรน้ำหนึ่งของภาคใต้
มีตบะบารมีสูง วัตถุมงคลที่พ่อท่านเอี่ยมอธิษฐานจิต
หรือปลุกเสกจะมีความพิเศษ ”

พ่อท่านเอี่ยม

ในจำนวนพระเกจิสายใต้ หลายคนต้องนึกถึง “พ่อท่านเอี่ยม” สงฆ์ที่มีสังฆารยีนยาวมากกว่าศตวรรษ

“๑ ศตวรรษ ๕ แผ่นดิน” อันหมายถึง พ่อท่านเอี่ยม พระเกจิอาจารย์จอมขมังเวท แห่งลุ่มน้ำปากพนัง เจ้าอาวาสวัดสุวรรณจิตตพลบันนาราม (วัดบางเนี่ยน) ต.แม่เจ้าอยู่หัว อ.เชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช

จะว่าไปแล้วพระเกจิอาจารย์อายุเกิน ๑๐๐ ปี นับวันจะเหลือน้อยลงทุกที แต่สำหรับทางสายใต้ “พ่อท่านเอี่ยม” กำลังโด่งดัง มีนามคั่นหูเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ลูกศิษย์ลูกหาและนัก

ทำพิธีบวงสรวงและปลุกเสกจุฑามะ

สะสมวัตตุมงคล

“พ่อท่านเอี่ยม กตปุญโญ” ปัจจุบันมักได้รับนิมนต์ไปนั่งปรกอธิษฐานจิต ปลุกเสก และกตปุญโญวัดตุมงคลยอตนียม “จุฑามะรามเทพ” อยู่บ่อยครั้ง แต่ส่วนใหญ่จะอยู่แถวภาคใต้ เพราะติดปัญหาเรื่องการเดินทาง

ความชราไม่เป็นปัญหากับหลวงพ่เอี่ยม ด้วยความเมตตาที่เปี่ยมล้น อยากให้คณะศรัทธามีวัดตุมงคลมากพุทธคุณไว้บูชา วัดใกล้หรือไกลหากจัดพิธีพุทธาภิเษก-เทวาภิเษกวัดตุมงคลแล้วทำใบฎีกานิมนต์มา ท่านไม่เคยปฏิเสธ

บางครั้งศิษย์ของท่านเองต้องขอร้อง เพราะเป็นห่วงเรื่องสุขภาพ

“พ่อท่านเอี่ยม” เป็นบุตรของโยมบิดา นายเขียน แสงสุวรรณ โยมมารดานางนุ่ม แสงสุวรรณ ถือกำเนิด ณ บ้านเลขที่ ๖๘ หมู่ที่ ๑๒ ต.เกาะเกิด อ.เชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช ปีระกา เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๔๔๙ นับถึงปัจจุบันสิริอายุ ๑๐๑ ปี

หลังจบการศึกษาเบื้องต้นที่โรงเรียนใกล้บ้านแล้ว ประกอบอาชีพทำนาช่วยเหลือครอบครัว